

prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Centru (jud: M.Stratan)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L.Pruteanu, I.Țurcan, A.Panov)

Î N C H E I E R E

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Ravliuc Vitalie, Ravliuc Maria, Ravliuc Leonid, reprezentați de avocatul Dorin Cojocaru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ravliuc Maria, Ravliuc Vitalie împotriva lui Mătășaru Victor, Vlad Cristina, intervenienți accesorii Ravliuc Leonid, Ravliuc Pavel cu privire la obligarea reînălării canalizării, restituirea cheltuielilor pentru medicamente, restituirea costului plasei, încasarea prejudiciului moral, compensarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 3 noiembrie 2016, Ravliuc Maria s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată împotriva lui Mătășaru Victor, Vlad Cristina solicitând obligarea pârâtului Mătășaru Victor să reînstaleze canalizarea distrusă din două apartamente nr.XXXXXX și YYYYYY, str. XXXXX și să repare pereții din blocul sanitar avariați în timpul demontării rețelei de canalizare; încasarea de la Mătășaru Victor în beneficiul reclamantei Ravliuc Maria a costului valului de plasă furat în sumă totală de 550 lei; restituirea de către Mătășaru Victor a cheltuielilor pentru medicamentele folosite în sumă de 2959 lei; încasarea de la Mătășaru Victor, Vlad Cristina în beneficiul reclamantei a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei; încasarea de la Mătășaru Victor în beneficiul Ravliuc Maria a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 1500 lei.

În motivarea acțiunii a indicat Ravliuc Maria că, locuiește împreună cu familia sa de 44 ani în casa cu 2 nivele de opt familii, str. XXXXX.

A relatat că, la începutul anului 2014, Mătășaru Victor cu încă 4 persoane a demolat gardul construit, a defrișat mai mulți copaci, tufari decorativi din ogradă, a demolat peretele casei din partea apartamentului său, ceea ce a determinat-o pe reclamantă să se adreseze la primărie.

A menționat, că peste câteva luni, Mătășaru Victor la fel nelegitim, și-a construit în ogradă beci, garaj, a început construcția și a unei bucătării de vară, dar a fost stopat de către inspectorul în construcții.

A susținut că, în anul 2015, timp de 3-4 luni cât a durat construcția beciului și garajului pârâțul, Mătășaru Victor s-a comportat cu vecinii imoral, a demontat gardul de plasă construit de ei, a descărcat materiale de construcții, resturi, gunoaie drept în fața garajului lor neavând posibilitate să iasă cu automobilul, a demontat un scaun în fața clădirii unde se odihneau.

A afirmat că, în luna septembrie 2015, pârâțul a început reparația apartamentului Cristinei Vlad, a demontat sistemul de canalizare, astfel că locatarul de la etajul doi și de la primul etaj au rămas fără canalizare.

A indicat că, în momentul demontării sistemului de canalizare au fost avariați pereții și podul apartamentului în blocul sanitar. Despre distrugerea sistemului de canalizare a anunțat poliția ca să stopeze demontarea, dar polițistul de sector a venit peste trei zile când era tot demolat, fiind nevoiți să se adreseze la primărie, de unde a fost trimisă o comisie.

A mai indicat reclamanta că Mătășaru Victor a fost cercetat de organele de poliție care au stabilit vinovăția lui în producerea furtului.

Deoarece nu are cunoștințe juridice, reclamanta a fost nevoită să apeleze la asistență juridică și să suporte cheltuieli suplimentare legate de acest proces.

A susținut că, în rezultatul comportamentului imoral al pârâțului, soțul reclamantei și ea au fost înjurați cu cuvinte urâte, umiliți, le-au fost cauzate suferințe psihice și fizice, până în prezent suferă de tensiune arterială, au sistematic dureri de inimă și cap, consideră că toate acestea au apărut din vina pârâțului, motiv pentru care au solicitat și repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, dar și plata pentru medicamente pentru această perioadă.

La data de 08 august 2018, în proces a intervenit Ravliuc Vitalie, care a depus o cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată prin care a solicitat înlăturarea de către pârâți a obstacolelor în folosirea imobilului care îi aparține cu drept de proprietate prin restabilirea în stare de funcționare a conductei de canalizare anterior existente, încasarea în mod solidar din contul pârâților Mătășaru Victor, Vlad Cristina a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, încasarea în mod solidar din contul pârâților Mătășaru Victor, Vlad Cristina a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1000 lei și a taxei de stat în sumă de 600 lei.

Ravliuc Vitalie a indicat că este proprietarul apartamentului nr.XXXXX, fiind vecin cu apartamentul pârâților.

Făcând referire la prevederile art.344 alin.(1) din Codul civil și art.5 din Legea condominiului în fondul locativ nr.913 din 30 martie 2000, a reletat că, Ravliuc Vitalie împreună cu pârâții Mătășaru Victor și Vlad Cristina sunt proprietari ai unor părți din sistemul de canalizare aflat în folosință comună din casa de locuit nr.XXXXX.

A relatat că, după procurarea apartamentului, pârâții în timpul efectuării reparației capitale, fără acordul lui Ravliuc Vitalie au lichidat conducta de canalizare situată între apartamentele lor, neavând posibilitate să se folosească de aceasta, iar adresările acestuia către pârâți în vederea restabilirii conductei de canalizare nu au fost soldate cu succes.

A menționat Ravliuc Vitalie că, în rezultatul acțiunilor ilegale ale pârâților, a fost imposibil să locuiască în imobilul ce-i aparține cu drept de proprietate, suportând în acest sens un prejudiciu moral considerabil, iar suma de 20 000 lei o consideră una rațională, raportată la situația creată.

A declarat că consideră lipsite de suport juridic concluziile expuse în actul de constatare din 10 martie 2017, făcând trimitere la art.14 a Legii privind autorizarea lucrărilor de construcție, or, lucrările care pot fi efectuate în acest sens nicidecum nu se pot efectua având ca consecință atingerea drepturilor altor persoane, mai ales fără consimțământul lor.

Prin hotărârea din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ravliuc Maria, Ravliuc Vitalie și s-a menținut hotărârea din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, prin prisma art.1398 Cod civil reclamanții Ravliuc Maria, Ravliuc Vitalie nu sunt îndreptățiți să pretindă din contul părților intimati restabilirea conductei de canalizare, deoarece în privința acestora nu se întrunesc cumulativ elementele răspunderii delictual civile, fiind absentă legătura de cauzalitate.

Mai mult, instanța de apel a evidențiat și acțiunile concludente contradictorii ale apelanților reclamanți, care pe de o parte invocă deteriorarea sistemului de canalizare, pretinzând reparația acestuia, iar pe de altă parte, din actele cauzei rezultă că soțul reclamantei Ravliuc Leonid în anul 2012, a scris cerere la Primărie pentru a nu achita pentru canalizare deoarece nu se folosește de sistemul dat de canalizare deoarece nu are apă.

Instanța de apel a relatat că nu subzistă nici argumentul apelantului Ravliuc Vitalie privind aplicabilitatea art.5 din Legea condominiului, în condițiile în care sistemul de canalizare este unul nefuncțional de aproximativ de 20 ani, iar aceste țevi nu deserveșc de mai mult timp blocul locativ în care locuiesc părțile.

În argumentarea acestei poziții, instanța de apel a reținut și declarațiile reclamanților apelanți precum că, canalizarea în blocul locativ nu se utilizează deja de aproximativ 20 ani, iar starea țevilor era deplorabilă, fiind din anii 1962-1963. De asemenea, nu este clar în care stare funcțională se solicită a fi restabilită conducta de canalizare, odată ce aceasta nu se mai folosește de aproximativ 20 ani. În plus, instanței de apel nu i-a fost prezentat nici un proiect al țevilor de canalizare care ar urma să fie restabilite.

Cu referire la cerința de recuperare din contul lui Mătăsaru Victor a costului unui val de plasă, instanța de apel a relatat că în pofida faptului că a fost dovedită comiterea furtului în proporții mici de către Mătăsaru Victor ceea ce nu a fost negat și de avocatul acestuia, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție din data de 29 iulie 2015 (f.d.7) calitatea de victimă o are soțul reclamantei –Ravliuc Leonid, iar în litigiul dat acesta are calitatea de intervenient accesoriu și nicidecum de coreclamant.

Respectiv, în situația în care a optat în vederea acestei metode de apărare a dreptului pretins încălcat, or, alte cerințe formulate de către reclamantă au fost epuizate, prin utilizarea la alegerea sa a formulei de apărare, este neîntemeiată cerința formulată de această, în temeiul circumstanțelor de fapt și drept invocate.

Subsecvent, instanța de apel a indicat că la caz nu a fost făcută nici dovada suportării cheltuielilor pentru medicamentele folosite în sumă de 2959 lei, or bonurile de plată invocate în acest sens cu titlu de probe nu constituie probe admisibile și pertinente în sensul art.121 CPC.

Potrivit prevederilor art.1422 alin.(1) Cod Civil, în cazul în care persoanei i sa cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Instanța de apel a respins și cerința de încasare a prejudiciului moral, în condițiile în care la caz nu a fost constatată încălcarea dreptului apelanților, ce ar justifica solicitarea de reparare a prejudiciului material și moral.

La 11 ianuarie 2021 Ravliuc Vitalie, Ravliuc Maria, Ravliuc Leonid, reprezentați de avocatul Dorin Cojocaru au declarat recurs împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat prevederile art. 432 alin.(2) lit. c) și alin.(4) Cod de procedură civilă, deoarece instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și pentru că aprecierea probelor de către instanțele ierarhic inferioare a fost arbitrară.

Totodată, Ravliuc Vitalie, Ravliuc Maria, Ravliuc Leonid, reprezentați de avocatul Dorin Cojocaru au indicat și prevederile art.6, art.13 CEDO.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 10 noiembrie 2020 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 18 noiembrie 2020 (f.d.81, vol.II), însă la materialele dosarului lipsesc date de recepționare a deciziei recurate.

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 11 ianuarie 2021 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 10 februarie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimaților copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Ravliuc Vitalie, Ravliuc Maria, Ravliuc Leonid, reprezentați de avocatul Dorin Cojocar.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Ravliuc Vitalie, Ravliuc Maria, Ravliuc Leonid, reprezentați de avocatul Dorin Cojocaru împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru